

דבר העורכת

לקוראים שלום!

חופש גדול שמח! גיליון נושאונצ'יק מוקדש כולו לרעיון החופש, כולל מספר המלצות לפעילויות בחופש.

ד"ר אורי לבון מציג את ספורט החתירה ומזמין את הקוראים להתנסות אישית. תמיר קרקסון מספר את סיפורו של הקולנוע הישראלי באמצעות בולי ישראל. בנוסף, הקורא אריאל דואק מתאר מספר טורנירים ואישים ידועים בכדורגל באמצעות אוסף בולי הכדורגל שלו. ואילו אבי קראוז מתרכז בלוחם החופש הנודע סימון בוליבר, וסיפור המאבק על עצמאות ונצואלה.

כמו כן כללנו בגיליון סיקור של ביקור שערך כתבנו בתערוכת בולים שנערכה בבית ספר "הבנים" בלוד. בתערוכה המרתקת הציגו תלמידים אוספים בנושאים שונים. נשמח לשמוע על אירועים דומים בחוגים שלכם. לבסוף, חידון בולאי נוסף נושא פרסים.

המערכת מאחלת לכם הרבה אושר והנאה בימי החופש. נתראה בגיליון הבא,

שלכם, שביט

ספורט החתירה על קצה המזלג

ד"ר אורי לבון

כמו ענפי ספורט רבים אחרים, גם ענף החתירה מתבסס על היסטוריה רבת שנים. העיסוק בחתירה החל כאשר האדם הקדמון עלה על בול עץ והשיטו באמצעות תנועות ידיו. מאז התפתחו מאוד אמצעי החתירה, ובדברי ימי ההיסטוריה נרשמו מסעות מופלאים שנערכו בסירות וספינות, אשר הושטו בכח ידיו של האדם. אחד המסעות הידועים ביותר הוא זה של המאורים מאיי פולינזיה לניו זילנד, מרחק של אלפי קילומטר, באמצעות סירות קאנו גדולות. המאורים ערכו שלושה מסעות הגירה, החל מהמאה התשיעית לספירה וכלה במאה ה-14, זמן לא רב לפני גילוי ניו זילנד על ידי הספן ההולנדי **אבל טסמן**.

החשיבות הרבה שנודעה למהירות החתירה הובילה באופן בלתי נמנע להתפתחות תחרויות בין חותרים. התפתחות הטכנולוגיה הקטינה מאוד את חשיבות החתירה בחיי היומיום, ועיקר העיסוק בחתירה נותר במסגרת ספורטיבית. לא אלאה את הקוראים בפרטים אודות ההתפתחות ההיסטורית של הענף, שהרי מאמר זה הוא "על קצה המזלג" (שלא לומר, על קצה המשוט) בלבד. אציין רק, כי כיום קיימים שלושה סוגים של סירות בהן מתחרים בתחרויות בינלאומיות.

הסוג הראשון הוא הקיאק, בו החותר יושב על מושב מקובע ופניו לכיוון ההתקדמות. המשוט הוא קצר ובעל להבי חתירה משני צדדיו, ותנועת החתירה היא ימינה ושמאלה לסירוגין. הקיאקים נהנים מפופולריות רבה בארץ, במידה לא מבוטלת מאז זכה **מיכאל קלגנוב** במדליה אולימפית בענף זה (במשחקי סידני 2000).

סוג החתירה השני הוא הקאנו: האינדיאנים, שפיתחו את הקאנו, לא הכירו את הדבק ואת המסמרים, והסירות שלהם היו, למעשה, גזע עץ מגולף. החותר כורע על ברך אחת ועומד על הרגל השניה, כך שהוא נמצא גבוה הרבה יותר מאשר בקיאק. המשוט הוא חד צדי, ותנועת החתירה נעשית לצד זה או לצד האחר על פי התקדמות הסירה ותנאי המים. ענף זה כמעט ואינו קיים בארץ, בוודאי ברמה התחרותית.

קיאק זוגי.

קיאק יחיד:
סלאלום

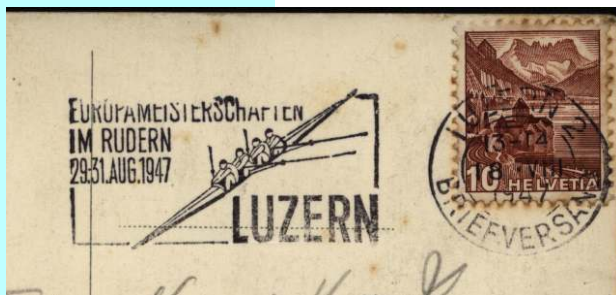
חותר קאנו כורע על ברך אחת.

בחתיירה יושבים על גבי כיסא קטן.

הסוג השלישי – הידוע בפשטות כחתיירה – שונה מהותית: החותר יושב וגבו לכיוון ההתקדמות, וחותר לאחר. בנוסף, הסירה מורכבת הרבה יותר: החותר יושב על גבי כסא קטן הנע על מסילה, כשרגליו נתונות בנעליים מיוחדות המקובעות אל גוף הסירה. תנועת החתיירה נעשית בעזרת דחיפה ברגליים ומשיכת המשוטים בו זמנית. סירות החתיירה האולימפיות אורכות בהרבה מהקיאקים ומסירות הקאנו, והבדל מהותי זה משפיע על כללי ההתנהגות בסירה ועל טכניקת החתיירה.

למעשה, קיימים שני סגנונות שונים בחתיירה: בסגנון הראשון כל חותר משתמש במשוט יחיד, וחותר בצד אחד בלבד של הסירה (באנגלית מכונה סגנון זה rowing). בסגנון השני יש לכל חותר שני משוטים, והוא חותר באופן שווה בשניהם (sculling). כמובן, שני סוגים אלו נבדלים לא רק בטכניקת החתיירה אלא גם באורך המשוט ובמשקל הסירה.

ברביעייה (ללא הגאי). rowing בחתיירה בסגנון

חותר יחיד

מטבע הדברים, חתיירה בסגנון rowing אינה ענף למשתתף יחיד, כך שיש סירות לזוג, רביעייה או שמיניה. לארבעה חותרים יש אפשרות להעזר בהגאי – איש צוות שאינו חותר בעצמו, והאחראי לתת קצב ולנווט את הסירה. במקרה של שמיניה לא ניתן לחתור ללא הגאי. מטבע הדברים, ההגאי נדרש להיות קטן מידות, על מנת להקל על הצוות. בסירות ה-sculling קיימים הרכבים של יחיד, זוג ורביעייה, בה יש אפשרות לחתור עם הגאי או בלעדיו.

מספר מילים לגבי הציוד: סירת יחיד היא באורך של כשבעה מטרים, סירה זוגית היא באורך של כ-9 מטרים, ואילו שמיניה היא באורך של לא פחות מ-17 מטר! בעבר הסירות היו עשויות עץ, אך כיום משתמשים בסגסוגות פחמן, כך שמשקלה של סירת יחיד נע בין 14 ל-18 קילוגרם. מצד שני, השימוש בחומרים מיוחדים מייקר מאוד את הסירה, כך שלסירות יחיד תחרותיות מוצמד תג מחיר של כ-\$10,000. מאחר וגם האחסנה והתחזוקה עולים

מבט על שמיניה rowing החותרת בסגנון

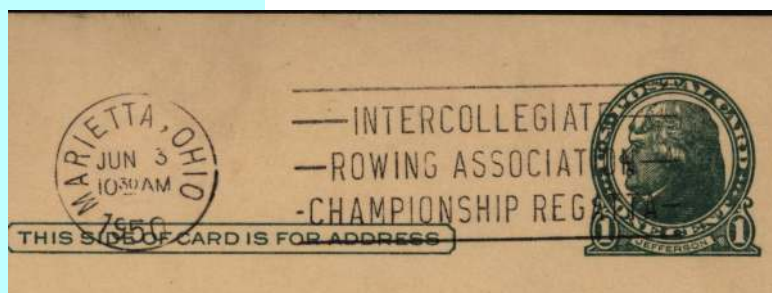
סכום לא מבוטל, הרי שמדובר בענף ספורט שאינו זול כלל ועיקר.

(. rowing בחתירה בשמיניה)
בתמונה המוגדלת למטה ניתן לראות את
ההגאי, ופניו לכיוון ההתקדמות.

ניצחון בהפרש זעיר
בתחרות קייאקים.

אליפות ארצות הברית למכללות בחתירה.

ספורט החתירה נפוץ מאוד בעולם, ומושך אלפי צופים לתחרויות השונות. רבים מהצופים אינם מסתפקים בישיבה במקום אחד ובהמתנה לסירות, אלא מלווים את התחרות על גבי אופניים, במקביל להתקדמות הסירות. התחרויות החשובות ביותר הן במסגרת סבב הגביע העולמי, ומרחק החתירה הוא 2000 מטר. הסבב כולל מספר תחרויות במהלך העונה, ומסתיים באליפות העולם או באולימפיאדה.

התחרות היוקרתית והידועה ביותר היא בין האוניברסיטאות אוקספורד וקיימברידג' שבאנגליה. בתחרות, המתקיימת מאז 1829 בסוף חודש מרץ או בתחילת אפריל, מתחרות שתי השמיניות במסלול מפרך לאורך נהר התמז בלונדון. אורך המסלול (כמעט 7 קילומטר!), זרמי הנהר ופיתוליו ותנאי מזג האוויר - כל אלה הופכים את התחרות לקשה בעולם. לא פעם שקעו הסירות באמצע הדרך כתוצאה מחדירת מים, או הנהפכו כתוצאה מזרמים בלתי צפויים. בתחרות כזו ההגאי חשוב

במיוחד, מה עוד שלעיתים ההבדל בין ניצחון להפסד נקבע על חודם של סנטימטרים.

למרבת הצער, הדואר המלכותי מעולם לא הנפיק בול לכבוד תחרות

זו, ועד היום לא הצלחתי למצוא שום פריט בולאי המנציח את אירוע. אם מישהו מהקוראים מכיר חומר כזה אשמח לשמוע על כך.

החתירה "עלתה" לישראל בשנות השלושים. עיקר הפעילות בארץ נעשת בירקון, בקישון ובכנרת, והחותרים נהנים ממזג אוויר ידידותי ברוב ימות השנה. זאת בניגוד לאירופה או לארצות הברית, בהן החותרים "מקורקעים" למשך מספר חודשים בחורף. למרבית הצער הענף אינו נהנה מיחסי הציבור לו הוא

ראוי, בהיותו אחד מענפי הספורט הבריאים ביותר: החתירה מפעילה את כל שרירי הגוף, עבודת הלב והריאות היא בקצב אחיד ולאורך זמן, וניתן לעסוק בספורט זה עד גיל מבוגר מאוד.

ד"ר אורי לבון, מזכיר מועדון השייטים (ברחוב אוסישקין בתל אביב, בגדה הדרומית של הירקון), מזמין את הקוראים לבקר במועדון. לפרטים נוספים ניתן לפנות בדואר אלקטרוני esti_l@bezeqint.net או בטלפון 052-3373792.

הקולנוע בבולי ישראל תמיר קרקסון

לפני כחודשיים דנתי כאן בבולים אשר הנפיקה מדינת ישראל לרגל חגיגות שישים השנה לקיומה, ולכבוד תערוכת "ישראל 2008". התערוכה הייתה נהדרת, וכולי תקווה שכמה שיותר מכם ביקרו בה ונהנו. אני באופן אישי כבר לא יכול לחכות לחגיגה הבולאית הבאה, אשר תתקיים בשנים הקרובות.

ובכן, גיליון זה מוקדש לחופש הגדול. לכן נושא הטור הוא בילוי חופש המועדף על רבים מאיתנו: **הקולנוע**, כפי שהוא משתקף בבולי ישראל. החופש הגדול שלי (כמו גם של רבים מתלמידי התיכונים), כבר החל למעשה. החופש הגדול של תלמידי היסודיים, כבר בדרך. מבחינתי, החוויה של צפייה בסרט טוב עם חברים, היא אחת המהנות ביותר. סרטי נעורים, סרטי אימה, סרטי מתח, קומדיות – אצלי (כמעט) הכל הולך, ומכל סרט יש לי תובנות חדשות. כידוע, התחושה הזו אינה תחושה הבלעדית לי. רבים הם אוהבי הקולנוע, וכמו כל תחום פופולרי בקרב בני האדם, גם הקולנוע "חדר" לבולאות.

הקולנוע הוא תחום אמנותי ומערכת תרבותית לכל דבר. סרטי קולנוע נוצרים באמצעות צילום קטעי תנועה וצליל (לרוב מתוסרטים מראש), עריכתם ושילובם לכדי סרט מלא. למעשה, סרטים הם המצרך האמנותי הפופולרי ביותר, בכל רחבי העולם. ראשיתו של הקולנוע היא בשנת 1895, כאשר היה למעשה **ראינוע**. ראינוע הוא שמו העברי של הסרט האילם. זוהי טכנולוגיה אשר קדמה לקולנוע, והציגה קטעי תנועה מצולמים **ללא** צליל מוקלט מראש, בשונה מן הקולנוע. עד שלהי שנות העשרים, היו כל הסרטים אשר נוצרו ברחבי העולם אילמים. לאחר מכן התאפשרה מבחינה טכנולוגית הצמדת הצליל לתנועה, והראינוע הפך לקולנוע שאנו מכירים.

בשנת 1995, הנפיקה מדינת ישראל בול לכבוד **מאה שנות קולנוע** (משמאל). בול זה מציין כמאה שנה להקרנת הסרט האילם (ראינוע) הראשון, של האחים **לומייר** בפריז (דצמבר 1895). בעת הקרנת סרט זה ליווה פסנתרן את התמונות הרצות באולם הקולנוע, עקב היעדר היכולת לשלב צליל בתוך הסרט. בבול זה נראים מיטב מכוכבי הקולנוע בכל הזמנים, ממוצא יהודי: **האחים מרקס**, פיטר **סלרס**, דני **קיי**, אל **ג'ולסון**, ואחרים. ג'ולסון, בנו של חזן, הוא כוכב הסרט המדבר והמזמר הראשון בהיסטוריה של הקולנוע – **זמר הג'אז** (1928). כוכבו דרך בזכות הופעותיו כבדרן מחשמל, וסימן ההיכר שלו היה הפרצוף המושחר.

בשנת 1992, לרגל **שבעים וחמש שנה לסרט העברי**, הנפיקה מדינת ישראל שלושה בולי קולנוע, המציינים שלושה ציוני דרך בסרט העברי. הבול הראשון

העברי

(80 אג'), מציין את הסרט העברי הראשון – "יהודה המשוחזרת" (1918). כארבע-עשרה שנה לאחר סרט זה, יצא (1932) סרט העלילה העברי הראשון – "עודד הנודד". הבול השני (2.70 ₪), מציג אותו. ואולם, גם "עודד הנודד" היה סרט אילם. הסרט המדבר הראשון, "זאת היא הארץ", יצא לאקרנים שלוש שנים לאחר מכן (1935). סרט זה נראה בבול השלישי (3.50 ₪).

מומלץ לשים לב להתפתחות המהירה של הקולנוע בישראל בשנות השלושים: מרגע הופעת סרט העלילה העברי הראשון עד הופעת הסרט המדבר הראשון בארץ-ישראל המנדטורית, חלפו שלוש שנים בלבד! לעומת זאת, דרוש היה עשור ומחצה מימי ראשית הסרט סרטים עבריים בארץ-ישראל המנדטורית, עד הופעתם של סרטי העלילה בה.

לאחרונה, לרגל יום הבולאות האחרון (2007), התברכנו בשני בולי קולנוע נוספים (משמאל). בולים אלה מציגים שני בתי קולנוע תל-אביביים מיתולוגיים. הבול השמאלי (4.5 ₪), מציג את **קולנוע עדן**, והבול הימני (4.6 ₪) את **קולנוע מוגרבי**. קולנוע עדן התקיים בין השנים 1974-1914, ונחשב לבית הקולנוע המודרני הראשון בארץ-ישראל. קולנוע מוגרבי נחשב ל"מוסד" בולט בעיר תל-אביב, והתקיים משנת 1927 עד שנת 1986. אמי סיפרה לי סיפורים רבים אודות ביקוריה בבית קולנוע זה בימי ילדותה ונעוריה. הימים של בתי קולנוע יפהפיים ו"נוסטלגיים" אלה חלפו לצערי מן העולם. כיום ישנם במספר מקומות בישראל (רמת גן, רמת השרון ואילת) קומפלקסים חדישים של קולנוע, אשר בכל אחד מהם כעשרים אולמות קולנוע. כצרכן קבוע של שני האולמות הראשונים, לא ניתן להגיד שאינני מרוצה מכך. אך הייתי נותן הרבה על מנת שתינתן לי ההזדמנות לראות סרט "בטעם של פעם", מימים שאינם עוד, באחד מבתי הקולנוע הללו.

אספנים מציגים – כדורגל בבולים

אריאל דואק, בן 12 מפתח תקווה,
מציג בולים מאוסף הכדורגל שלו

טורניר היורו

מהשביעי עד העשרים ותשע ביוני נערך טורניר כדורגל euro 2008. הבול בתמונה הוא אחד מההנפקות של אוסטריה לכבוד האירוע הגדול הזה. הבול עשוי מעור הכדור שישתמשו בו בטורניר ה-euro. הטורניר התקיים באוסטריה ובשווייץ והשתתפו בו 16 הנבחרות הטובות באירופה.

יורו היא תחרות הכדורגל המרכזית לנבחרות המאורגנת על ידי אופ"א, הקונפדרציה האירופית לכדורגל. האליפות נערכה לראשונה ב-1960 ומאז היא מתקיימת פעם בארבע שנים. שמה המקורי היה "גביע אירופה לאומות". באליפות האחרונה שנערכה בפורטוגל ב-2004 זכתה יוון וחוללה את אחת ההפתעות הגדולות בתולדות הכדורגל העולמי.

כדורגל באולימפיאדה

סדרת הבולים הבאה הונפקה ע"י דואר אורוגוואי כדי לציין את ניצחונם בטורניר כדורגל באולימפיאדה שהתקיימה ב-1924 ואלה הבולים הראשונים שהונפקו בעולם בנושא כדורגל.

בול זהב זה מגינה. הוא הונפק לרגל המונדיאל שהתקיים בשנת 1990. במונדיאל זה ניצחה גרמניה את ארגנטינה בתוצאה 0-1 במשחק הגמר. כל ארבע שנים מתקיים מונדיאל (הנבחרת שזכתה הכי הרבה פעמים הייתה ברזיל - חמש פעמים).

ישראל במונדיאל

מונדיאל 1970 היה המונדיאל הראשון בהיסטוריה והיחיד עד כה שבו השתתפה נבחרת ישראל, ועל כן

נחשב להישג השיא של הכדורגל הישראלי בכל הזמנים. נבחרת ישראל הפסידה במשחקה הראשון לאורוגוואי (שהגיעה לבסוף למקום הרביעי במונדיאל) 2:0. במשחקה השני שיחקה ישראל נגד שבדיה במשחק שנכנס להיסטוריה של הכדורגל הישראלי. בדקה ה-56 של המשחק, שלוש דקות לאחר שער יתרון של השבדים, בעט מרדכי שפיגלר כדור חזק מ-16 מטר וכבש את שערה היחיד של ישראל במסגרת גמר הגביע העולמי. המשחק הסתיים בתוצאה 1:1, וישראל זכתה בנקודה הראשונה שלה במפעל. במשחקה השלישי שיחקה נבחרת ישראל נגד נבחרת איטליה החזקה, שהגיעה למעמד כאלופת אירופה לאומות (וגם הגיעה לבסוף לגמר הטורניר), הציגה משחק הגנה מצוין והצליחה למנוע מהאיטלקים לכבוש במשך 90 דקות. המשחק הסתיים בתוצאה 0:0 והקנה לישראל נקודה נוספת.

פלה (אדסון ארנטס דו נסימנטו)

השחקן המצויר על הבול הוא פלה. לדעת הרוב הוא השחקן הטוב ביותר בכל הזמנים בעולם כולו. הנפיקו את הבול כדי לציין את הגול ה-1000 של פלה. ב-1969 הייתה מלחמה באפריקה בין קינשסה ל ברזוויל ופלה היה שם באותו זמן. הצדדים הלוחמים הפסיקו את המלחמה כי רצו לראות אותו ואת קבוצתו (סנטוס) משחקים כדורגל.

Heinz steyer

אתם בטח שואלים את עצמכם איך האדם שמופיע על הבול קשור לכדורגל? הוא היה שחקן כדורגל ב-גרמניה ונפטר ב-1944 כאשר היה בגיל 35. וקיים על שמו אצטדיון כדורגל בגרמניה

לתגובות: אריאל דואק dueks@netvision.net.il

סימון בוליבר – הרוח הדרום אמריקאית

אבי קראוז

נצואלה 1990.
בקתת קש באגם
מראקייבו. בקתות
דומות, בדלתא של
האורינוקו העניקו
לונצואלה את שמה

עוד בימים שלפני הגעתו של קולומבוס לאמריקה ועד ימינו חיים על גדות שפך נהר האורינוקו דייגים, הבונים את בתי העץ בעלי גגות ענפי הדקלים שלהם כשחציים על היבשה וחציים במים. בשנת 1500 כאשר ראה מגלה הארצות אמריגו וספוצ'י את תושבי המקום בבתייהם קרא למקום ונצואלה – ונציה הקטנה.

ונצואלה מפורסמת בזכות מפלי אנחל (הגדולים ביותר בעולם), בזכות חופי הדקלים הלבנים שלה ובזכות המגוון האנושי המרתק שלה. אבל יותר מכל התפרסמה הארץ הזו בזכות היותה מקום הולדתו של סימון בוליבר - מלוחמי החירות הגדולים שהצמיחה האנושות.

ונצואלה 1976. סימון בוליבר.

סימון בוליבר נולד בשנת 1783 למשפחה עשירה וכמו רוב בני דורו ומעמדו האחרים נשלח להתחנך בספרד בחצר המלך הספרדי. בגיל 14 גויס לצבא המיליציה (צבא אזרחים), ושנה לאחר מכן כבר התמנה להיות קצין (שכן באותם הימים הקצונה נבעה מהמעמד החברתי). כאשר הגיעה שעתה של ונצואלה להתקומם כנגד הכתר הספרדי (1810) נמנה בוליבר על הקצונה הצעירה בצבא המורדים. במהלך אותה שנה התחוללו קרבות קשים בין המורדים לבין הנאמנים לספרד ובסופה חזרה הארץ לשליטת הכתר. בוליבר השתקע בקרטחנה (קולומביה של היום) ובמאי

1813 כבר נכנס שוב בשערי קראקס, בירת ונצואלה, ושם התקבל כ"משחרר" (Libertador), תואר שנשא בגאווה עד סוף ימיו. מעט יותר משנה אחר כך, הובס צבאו של בוליבר על ידי נאמני מלך ספרד, ובראשם היאנרוס – הבודקים של המישורים שנודעו באכזריות הרבה שלהם ובנאמנותם לכתר.

חסר פרוטה, וללא צבא נמלט בוליבר לג'מייקה ומשם עבר להאיטי. באביב 1816 יצא עם צי קטן וניסה למצוא אחיזה מחודשת באדמת המולדת שלו. לבסוף התמקם בעיר הנידחת אנגוסטורה (שהיום נקראת של שמו: Ciudad Bolivar) שעל ראש הדלתא של האורינוקו – רחוק ממרכזי הישוב והממון של הארץ, אך בה בעת גם רחוק מהצבא הספרדי, שכבר

ונצואלה 1974. יובל 150 שנה לקרב אייאקוצ'ו (פרו).
הקרב האחרון של מלחמת העצמאות הדרום אמריקאית.

הספיק לתגבר את עצמו בעוד 10,000 חיילים שנשלחו מספרד.

ונצואלה 1961. מעמד החתימה על הכרזת העצמאות

לאחר שנתיים כבר הצליח לבסס מחדש צבא ראוי. האנגלים הסכימו לספק לו כסף ואספקה, ואתם הגיעו גם מגויסים, שכירי חרב, מאירופה. היאנרוס, שהרגיש מוזנחים מאז נשלחה התגבורת מספרד, החליפו נאמנות ולחמו עתה לצידו, ובמהרה נכבשו חלקים לא מבוטלים ממזרח ונצואלה. לאחר ניסוח החוקה, והפקדת מלחמת הגרילה בידיהם של היאנרוס יצא בוליבר בראשות צבא בן 4,000 איש למסע בן אלפיים קילומטרים. הם חצו ביצות שגובה המים בהם הגיע עד לגובה האוכף, ואת שרשרת הרי האנדים בעונה הקרה, וכשהגיעו לאזור בוגוטה (קולומביה) הצליחו להפתיע את עיקר הצבא המלוכני ולהביסו. המסע האפי הזה שבסופו, ניצב צבא מורדים מורעב ויחף, שאף אחד מסוסיו לא שרד את המסע, חקוק עד היום בתודעת העצמאות הלטינו-אמריקאית.

קולומביה 1941. מעמד החתימה על הכרזת העצמאות

סימון בוליבר נערץ בחייו ובמותו, ומסמל בסיפור חייו את הרוח הדרום אמריקאית: גדולה וגבורה לצד תכונות קטנוניות, עושר גדול לצד דלות איומה וחלומות גדולים של אחדות העמים החולקים היסטוריה, לשון ותרבות ומשותפת.

לתגובות ניתן לפנות לאבי בכתובת: avi_k2@bezeqint.net

תערוכת בולים בבית הספר "הבנים" בלוד

כתבנו מהשטח

בבית הספר "הבנים" שבשכונת שרת בלוד פועל מזה שנים חוג בולאי בהדרכתה המסורה של **מירה לוי**. השנה השתתפו בחוג 12 ילדים, תלמידי כיתה ג' בבית הספר. לקראת סיום שנת הלימודים נערכה בבית הספר תערוכת בולים אותה הכינו ילדי החוג, כפרוייקט סיום שכבר הפך למסורת. התערוכה התקיימה ברחבת הכניסה לבית הספר ביום שלישי ה-27 במאי.

ילדי החוג הבולאי בבית הספר "הבנים" בלוד עם המדריכה, מירה לוי (עומדת מימין), ומנהלת בית הספר, נוגה קופרברג (עומדת משמאל).

כל אחד מילדי החוג בחר נושא לאיסוף, והציג בולים בנושא זה. בין הנושאים שנבחרו השנה:

- ספורט באולימפיאדות
- פרפרים
- יפאן
- תנינים
- דובי פנדה
- דובי הקוטב
- נשיאי ישראל
- אוניות

כתבנו שביקר בתערוכה התרשם מאוד מהתצוגות: הילדים השקיעו מאמץ רב בלימוד הנושאים ובארגון התצוגה. הם לא הסתפקו בהדבקת הבולים על דפים, אלא צרפו דברי הסבר מפורטים, ששיקפו את עבודת המחקר שלהם. ארגון הבולים נעשה בצורה יפה ומסודרת. המדריכה, מירה לוי, ציינה כי ילדי החוג ערכו ביקור בתערוכת הבולים "ישראל 2008", ולמדו שם את עקרונות הארגון של תצוגה בולאית.

נופר קוסקס ותצוגת הבולים שלה בנושא אוניות.

הביקור בבית הספר היה חוויה מענגת. נהננו מאוד לראות את התצוגות, ועוד יותר את ההתלהבות הרבה של הילדים והגאוה (המוצדקת) שלהם בהשגיהם. שמחנו לשמוע שבבית הספר מרוצים מאוד מהעזרה הרבה אותה הם מקבלים מהתאחדות בולאי ישראל (ובמיוחד מהמנכ"ל, **טיבי יניב** ומהמזכירה **ליה נאור**), ושהחוג יימשך גם בשנת הלימודים הבאה.

תודתנו למירה לוי ולהנהלת בית הספר על האירוח הנפלא, ולמורה **שמואל פרסי** התומך בחוג לכל אורך השנה ואשר הנציח את התערוכה בתמונות, אשר חלקן מלווה כתבה זו. בסיום הביקור הוספנו בשם מערכת נושאנצ'יק את ברכותינו בספר המבקרים של התערוכה.

התלמידה שי קוסקס בחרה להציג את נשיאי מדינת ישראל.

אנו מקווים שהפרסום מעל דפים אלו יעודד בתי ספר נוספים לפתוח חוגים בולאיים. בביקור בבית הספר יכולנו להתרשם מעוצמת התמיכה של הנהלת בית הספר – תנאי הכרחי לחוג מוצלח.

קוראי נושאונצ'יק המעוניינים לתרום בולים לילדי החוג בנושאי האיסוף שלהם מתבקשים לשלוח את תרומתם למירה לוי, בית הספר "הבנים", שכונת שרת, לוד.

חידון מספר 7

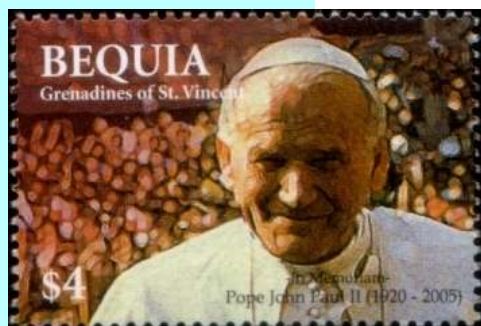
איזו מדינה?

איזו מדינה הנפיקה את הבול שלפניכם?

- א. בולגריה
- ב. רוסיה
- ג. מונגוליה
- ד. סין

מי האיש?

מי האיש הנראה כאן?
באיזו מדינה נולד?
מתי הוא ביקר בישראל?

זהה את האתר

מהו המבנה הנראה בבול?
באיזו עיר הוא נמצא?
מתי הוא נבנה?

את הפתרונות יש לשלוח למערכת nosonchik@gmail.com עד ל-15 ביולי.
הפותרים מתבקשים לציין את גילם. בין הילדים ובני הנוער שיפתרו נכונה את
החידות יוגרל פרס בולאי מתנת איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית.
התשובות לחידות ושם הזוכה יפורסמו בגליון הבא.

פתרונות חידון מספר 6:

איזו מדינה?

הבול הונפק על ידי RSA - ראשי תיבות של הרפובליקה של דרום אפריקה, ולכן התשובה הנכונה היא ב'.

מי האישה?

האישה הנראית בבול היא הנסיכה דיאנה. בשנת 1981 היא התחתנה עם צ'ארלס, הנסיך מוויילס והיורש המיועד למלכת אנגליה. לזוג המלכותי נולדו שני בנים – ויליאם והארי. דיאנה פעלה רבות כנגד השימוש במוקשים ולמען החולים באידס. בשנת 1997 נהרגה דיאנה כתוצאה מתאונת דרכים.

זהה את האתר

האתר המופיע על גבי הבול הוא הספינקס הנמצא בפאתי קהיר, בירת מצרים. ליד הספינקס ניצבות הפירמידות המפורסמות.

בהגרלה שנערכה בין הפותרים נכונה עלה שמו של **רז זאבור** בן ה-13 והוא זוכה בפרס בולאי מתנת איל"ת – אגודה ישראלית לבולאות תימאטית.

מכתבים למערכת: ✉

לכל תגובה הצעה או שאלה, ניתן לפנות אלינו בכתובת:

nosonchik@gmail.com

